

rázhatatlan egykedvűséggel a ház gazdája —
idebenn úgyis sárosabbak lesznek...

Mert nem kinn az elöntött határban, hanem egy ház udvarában állunk. A falakat gerendák támasztják a földhöz, de a repedések, mint valami mély, fekete sebek már azt mutatják, hogy a ház menthetetlen. A küszöb víz alatt áll, a könyörtelen elem beszívargott a lakoszobákba s benn találkozott azzal a vízzel, amely a föld alól tört elő az ágyak, szekrények alatt. A szoba közepén gerenda húzódik a mennyezet felől a földig s fönn a gerendánál az egész plafonon végigfutó hasadék húzódik a szoba sarkai felé.

Megborzongtunk, félve nézegettük a repedést és a gerendát, amely a gazda szerint már több mint 10 centimétert süllyedt két nap alatt a földre.

— Nem kell megijedni, még bírja vagy két napig — mondja a ház tulajdonosa. Aztán összedül... Ismerem én már a víz dolgát...

A sarkban egy lőcán egy ütött-kopott vulkán fiók koffer áll, tele a legszükségesebb holmival. A butorokat már elszállították az ismerősökhöz, csak ez a lőca maradt itt, hogy legyen mire ülni a búcsú napjáig.

— Bemegyek a városba, van már helyem... Ezzel a házzal majd tudja a sors mit csinál...

Nem kérdezzük semmit. Nem is vigasztaljuk. Megindulunk utána. Amikor az utcára érünk, még visszanezünk a gazda helyett a házra. A földhöz támaszkodó gerendák mintha kinyújtott kezek lennének. Ugy néz ki ez a ház az esteledő szürkületben, mint egy elesett ember.

A gazda szótlanul halad előttünk. Nem akar visszanezni az üresen maradt ház fekete arába.

Egy órát töltöttünk ezen a országában. Mintha egy örökkévalóságig lettünk volna a halni készülő falak közt.

Bélyegell legjobban
nálam értékesítheti. **Bélyegkereskedés**
Fogadalmi templommal szemben
Telefon 39-03

Szeged sz. kir. város polgármesterétől.
5517/1941. E. sz.

Hirdetmény

Közhírré teszem, hogy a havazásokra való tekintettel annak idején engedélyezett szén és tűzifa árához felszámítható 20 és 10 filléres pótdíjak további felszámítását a beállított olvadásra való tekintettel a mai nappal felfüggesztem.

Szeged, 1941. évi január hó 23-án.

Dr. PÁLFY JÓZSEF
polgármester.

Gönczi Elek úgy a maga, mint leányai, Klára, dr. Rózsa Andorné és Éva, veje, unokája, az elhunyt testvérei és az egész rokonság nevé-

Gönczi Elekné

sz. Szűsz Ilona

ben mély fájdalommal tudatja, hogy szeretett hitvese, a legjobb feleség, anyja és nagyanya

türellemmel viselt hosszas betegség után f. hó 23-án csendesen elhunyt.

Drága halottunkat f. hó 26-án déli 12 órakor helyezük örök nyugalomra.

Aldott legyen emlékezetel

Részvétlátogatások mellőzését kérjük

Fényes sikerrel tartották meg az Egyetemi Bált

(A Délmagyarország munkatársától) Híven ahhoz az elgondoláshoz és programhoz, amelynek megvalósítását a fiatal Horthy Miklós-tudományegyetem rektora, Szent-Györgyi Albert tűzte ki célul, a szegedi egyetem a komoly tudományos munka mellett megindult az eleven, pezsgő diákélet is, amely az egyetem fiatalágának a város társadalmába való szerves bekapcsolását célozza és nyilvánvalóan a kapcsolatok kimélyítését eredményezi. A Szent-Györgyi Albert által megvalósított diákegység, amely amint köztudomású, különböző alakulataiban nemes tervek megvalósításán dolgozik, pénteken este az egyetemi bál megrendezésével lépett első ízben a nyilvánosság elé.

Ez a színes, forró, hangulatos, feledhetetlen bál éjszaka, minden részében méltó volt ahhoz az elgondoláshoz, amelynek megvalósításán az ifjúság fáradozik. A város társadalmá szíven képviselve volt ezen a megmozduláson, bizonyosságot téve arról, hogy az új egyetem fiatalágát ugyanúgy szívébe fogadta, mint az előbbi egyetemét. Külön jelentőséget adott az eseménynek, hogy a Kormányzó ur öfelméltósága elvállalta a nevével elnevezett egyetem ifjúsága által rendezett bál legmagasabb védnökségét.

A Hungária-szálló termei pazar ünnepi díszbe öltöztek erre az alkalomra. A kávéházi termet virág- és színes villanylámpafüzérekkel díszítették. A zenekar számára külön látványos hidat építettek.

Tíz óra után 15 perccel a zenekar indulójának hangjaira kezdődött a bevonulás. Husz pácás ur sorfala között Szent-Györgyi Albert rektorral vitéz Sillely Antal altábornagy hadtestparancsnokkal, Pálffy József polgármesterrel az élén vonult be a menet. Az élén haladókat az egyetemi tanárok kara követte. Amikor elfoglalták helyeiket az emelvényen, a nyitópárok vonultak fel a terem hosszában. Csapó Árpád bálelnök a rektor elé lépett és engedélyt kért a bál megnyitására. Szent-Györgyi rektor ekkor a következőket mondotta:

— Mielőtt megkezdénénk a mulatozást, küldjünk háromszoros éljént a budai Várba, a mi legfelsőbb urunkhoz, Horthy Miklós kormányzó urhoz!

Háromszoros harsány éljen volt a válasz a rektor szavaira.

Ezután Buzócz Zoltán cigányvajda megadta a jelt a zenének, a cigány rázendített a „Még azt mondják, nincs Szegeden boszorkány: kezdetű csárdásra és megkezdődött a tánc, amelyet a következő nyitópárok táncoltak:

Abrahám Vali—Buzócz Ákos, Csapó Mária—Romhányi Béla, Endre Masu—Zsoldos Ferenc, Damásay Dóra—Borbola József, Gömör Klári—Lukács Ferenc, Hemmert Erzsébet—dr. Faragó Dénes, Kolozsvári Nóra—Horváth Tibor, Lang Nelly—Szigethy Béla, Rásonyi-Papp Judit—Koczka István, Simonffy Baba—Spirry Olivér, Szolga Terka—Vajda Ernő, Szijártó Cuckó—Rónai Tibor, Tárnok Éva—Szász Károly, Tóth Aranka—Mecher Tibor, Zsabka Emmy—Mátéffy Jenő.

A megjelent lányokról a rendezőség a következő névsort adta ki:

Abrahám Vali, Argényi Csibi, Armadola Gabi, Albertényi Panni (Szentes), Balogh Zsuzsa, Balogh Ida, Berey-Nagy Judit, Battancs Aranka, Bittó Eszti, Bogdándy Éva, Böszörményi Márta, Bánhegyi Erzsébet (Nagyszenás), Banner Eteleka (Békéscsaba), Bogdány Éva (Budapest), Budovszky Ibolya, Csipakova Ivanka (Szófia), Csapó Mária, Denk Mária, Dér Nóra, Deák Ily, Dénes Manyika, Damásay Dóra, Endre Masu, Erdélyi Alice, Egerth Ida, Gömör Klári, Géczy Manci, Hégerth Ica, Henny Klári (Kiskunhalas), Herkó Patronella (Szolnok), Hemmert Erzsébet, Jeszenszky Judit (Orosháza), Kappel Adrienne, Kiss Ica (Mezőtúr), Kellner Alice (Monor), Kogutowicz Helga, Kogutowicz Manuela (Dunavecse), Kovács Ilona (Szarvas), Kossuth Erzsébet (Miskolc), Körmendy Angéla (Zalaszentgrót), Komáromy Ottó, Kolozsvári Nóra, Kisfaludy Edith, Lang Nelly, Kristóph Tercsi, Horváth Edit, Lukács Dóra, Leschner Herta, Milotta Krisztinka, Mimich Hortenzia (Miskolc), Nagy Jancsika, Nagy Judith (Baja), Pál Anna, Penger Ilona (Rozsnyó), Pongrácz Panni, Frobst Margit, Rásonyi-Papp Judit, Sarkadi-Nagy Mária (Szentes), Szolga Terka, Szijártó Cuckó, Simonffy Baba, Szent-Györgyi Nelly, Szabó Rózsa (Tiszaföldvár), Schlama-dinger Mária, Tókos Babi, Tóth Kata és Manyi, Tárnok Éva, Tóth Aranka, Timár Alice, Vajda Sári (Győr), Várkonyi Mária (Békéscsaba), Verbó Magda, Zsabka Emmy, Brauswetter Nóra, Brunhoffer Tradi, Faludi Hanna, Markovich Anci.

Nagy Hanna, Pankrácz Edit, Reinbold Alice, Szabó Rózsa, Stumpf Vilma, Könyves Ica, Schlama-dinger Palika, Tóth Loli, Róth Margit, Romváry Olga, Könyök Mária, Ditrói Zsuzsa, Szotyori Kató, Náray Zsuzsa és Endrődi Sára.

A törvénytörés ere-delte a „Sziklasir” elközbését

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi törvénytörés Ungváry-tanácsa pénteken befejezte a „Sziklasir”-pör tárgyalását. Mint ismeretes a törvénytörés szerdán megkezdte Magyar László kétkötetes regényének felolvasását. A regényolvasás két napon át tartott, pénteken is fölolvasták a regényt a szavazóbírák és a jegyző.

Délre a regény végére érték. Dr. Dettre János védő több tanú kihallgatását kérte. Az elnök rövid tanácskozás után a kérelmet elvetette.

A bíróság ezután ítélethozatalra vonult vissza, hosszas tanácskozás után délben egy órakor hirdetett ítéletet. A törvénytörés ítéletében elrendelte a könyv elközbését és a könyvpéldányok megsemmisítését.

Az ítélet indoklásában kimondotta a bíróság, hogy a könyv alkalmas a vallás elleni vétségre, mert egyes részletei, de tartalma is ellenkezik a katolikus egyház tanításaival, de alkalmas a bíróság megítélése szerint igazításra is. Az ítélet ellen a védő fellebbezést jelentett be az ítéletátlához.

Egy szobor nincs többé

Üveges szemmel olvasom a hírt: a Chopin-szobor nincs többé.

A másik oldalon Rotterdam képe látszik, illetőleg az, ami a városból megmaradt, ami valaha, egy elszabadult tavasz előtt: Rotterdam volt. A kép lélekzetállító, az ember utána néz és sokáig hallgat.

A szobor ott állott a varsói Beivedereparkban, lombok és ágak alatt, körülötte gyerekek játszottak a gyepon, — mint ahogy szerte Európában ott állnak a nyilvános kertekben a nemzetek és az emberiség legnagyobb szellemi alakjai bronzban és márványban, hirdetőnek, emlékeztetőnek, hitnek és talán egy kicsit hivatkozásnak is. Mint ahogy egy Verlaine-bust megbujt a Luxembourg-kert lombjai alatt, vagy ahogy Goethe ül fenségesen, fenséges márványtrónusán a bécsi Burggarten kerítése előtt, ahogy Garibaldi asszony lobog és száll és ég el a római Gianicolo magaslatán az örök város fölött.

Üveges szemmel nézem a képet, amely nyugodtabb és sugarasabb napokban megörökítette ezt a szobrot és amelynek értelme, jelentősége ma több már, mint illusztrált lapok érdekes képanyaga. Európa egyik legköltőibb szobra nincs többé.

A költő fizikai emlékét és alakját, azonfelül művészetét, szellemi tartalmát és a gondolatot alig fejezte ki még szebben és mégrázóbban, drámaibban, mint ez a méreteiben nem a legigényesebb „közterületi” szobor.

Chopin egy bronzfa törzsén ül lobogó hajjal, szélverte köntösben, a tépdeső vihar meghajlítja a tölgyet, koronája megtépetten, de dacosan nekifeszülve a viharnak, tépetten ráhajlik a törzsre, szinte derékszőgben borulva rá a bronzra, ahol Chopin ül lobogó hajjal, lázas szemmel és komponál a viharban... Mintha ebben a bronzban a forradalmi étűd fortissimoja születne.

Európa egyik legköltőibb szobra volt. Költői a gondolatban, költői az eszközökben, egyszerre ábrázoló és szimbolikus. A szobor szépsége és nagysága egyaránt teljes művészi egységében, az anyag harmoniájában, szobrászi felfogásában, kifejező erejében és azonfelül, vagy mindennekelőtt lelkeiben. Lelkében, amely a szobrok legmélyén megbújik néha, a szobrász küzdelmének ihletett, ritka perceiben.

Amikor a vihar szaggatni kezdte Európa tájait, egy bomba pontosan eltalálta Chopint. Most odakerült Rotterdam látképe mellé. A szobor nincs többé.